

Νεκρολογία για Μιλτιάδη Αλεβίζο

ΝΥΝ ΚΑΙ ΑΕΙ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ

Όσοι είχαμε την Ευλογία και την Τιμή να γνωρίσουμε τον αξέχαστο και μοναδικό Μιλτιάδη Αλεβίζο, ακόμη και τώρα δυσκολευόμαστε να επιλέξουμε λέξεις αντάξιες του σεβασμού μας και ανάλογες της οδύνης μας. Κάθε εκφραστική υπερβολή θα ήταν ανεπιθύμητη από ένα ιδιαίτερα σεμνό και ταπεινό Άνθρωπο, που τον διέκρινε δωρική λιτότητα λόγου και βίου. Στον Μίλτο της καρδιάς μας δεν αρμόζουν κοινότοπες αιογραφίες και γλαφυρά εγκώμια. Κάθε απόδοση τιμής θα είναι πολύ κατώτερη του έργου και της προσωπικότητάς του. Λίγα λόγια καρδιάς, για πρώτη φορά στον ενικό, είναι η μόνη μου λύση. Πολυαγαπημένη μας Δάσκαλε και Φίλε, για τέσσερις εβδομάδες έδωσες ένα πολύ γενναίο αλλά άνισο, τελικά, αγώνα. Χωρίς την παρουσία των αγαπημένων σου, έσβησες μόνος και πιγμένος σε καλώδια, σωλήνες και όλα τα “σωστικά” μέσα έναντι του κορωνοϊού. Δεν σου άξιζε ένας τόσο δραματικός και μοναχικός επίλογος... Εσύ που έσωσες αμέτρητες ζωές με την εμπειρία, τις γνώσεις και τον ζήλο σου, δεν κατάφερες τελικά να κρατηθείς κοντά μας, στα οικεία και κοινά επίγεια τοπία μας... Σου είπαμε σιωπηλά το τελευταίο μας αντίο από μακριά, σ' ένα εφιαλτικό σκηνικό με πρωτόκολλο σκληρό και άβολο για την καρδιά μας. Χωρίς επικήδειους λόγους, τελευταίο ασπασμό και λουλούδια. Αντί στεφάνων θα καταθέσουμε υπηρεσίες αγάπης σε ανθρώπους που δοκιμάζονται. Οι αμέτρητες ζωντανές αναμνήσεις μας θα σου πλέκουν στεφάνια που δεν θα φυλλορροήσουν ποτέ. Μπορεί να έφυγες από κοντά μας, αλλά παραμένεις παρών εντός μας και μας γεμίζεις με ευγνωμοσύνη για όλα τα πολύτιμα που περιείχες, συμβόλιζες, εξέπεμπες και δώριζες γενναϊόδωρα. Ήσουν ένας αθόρυβος και ακούραστος εργάτης της επιστημονικής γνώσης και ταυτόχρονα ένας ενθουσιώδης Δάσκαλος που μας οδηγούσε με δεξιοτεχνία και μεταδοτικότητα από τα μονοπάτια του μεταβολισμού και της παθολογίας μέχρι τη διαφορική διάγνωση, την εξονυχιστική κλινική εξέταση και τον εξατομικευμένο θεραπευτικό σχεδια-

σμό. Ήσουν οι βαθιές και γερές Ρίζες απ' όπου άνθιζαν και κάρπιζαν οι νέοι συνάδελφοι. Ήσουν η Παράδοση που γεννούσε και μεγάλωνε το Καινούργιο. Ήσουν η Έμπνευση και τα δανεικά φτερά για τις πτήσεις μας. Ήσουν η Πατρική Αγκαλιά που υιοθετούσε με ανιδιοτέλεια και γενναιοδωρία αμέτρητα πνευματικά παιδιά με όλα τα προβλήματα και τα όνειρά τους. Διέθετες σπάνια κλινική ευστροφία, διαγνωστικό ταλέντο και θεραπευτική αποτελεσματικότητα. Ταυτόχρονα όμως είχες πολύ ανεπτυγμένη συναισθηματική νοημοσύνη, κοινωνική ευαισθησία, ενσυναίσθηση και απλότητα. Αυτός ο σπάνιος συνδυασμός αρετών, γοήτευε κάθε άνθρωπο που σε γνώριζε. Ήσουν η ενσάρκωση του καλού Σαμαρείτη που επινοούσε λύσεις για κάθε ανώνυμο, ταλαίπωρο και φτωχό ασθενή, υπερνικώντας με παρηρησία κάθε αντιξοότητα. Γινόσουν πρόθυμα και αγόγγυστα ανάργυρος πάροχος ιατρικών υπηρεσιών χωρίς το κίνητρο του φωτοστέφανου και των επαίνων, Αγάπης ένεκεν! Πορεύτηκες με πληθωρική δοτικότητα δίπλα σε κάθε ανθρώπινη ανάγκη ως γενναϊόδωρος χορηγός υλικών αγαθών αλλά και θετικής ενέργειας, εκ του περισσεύματος της καρδιάς. Ήσουν αντισυμβατικός στον πυρήνα της προσωπικότητάς σου: Απέφευγες το προσκήνιο, τα παρασκήνια, την επίδειξη, τους προβολείς και την προβολή, ενώ όλοι θαυμάζαμε το αυθύπαρκτο Φως σου! Έδινες προτεραιότητα στο περιεχόμενο και όχι στο περιτύλιγμά σου. Επέλεγες να κινείσαι ήσυχα και ισορροπημένα ανάμεσα στους πολλαπλούς ρόλους της ζωής αντί να αναλώνεσαι στον αγώνα του πλουτισμού, της δόξας και της μονοδιάστατης καριέρας. Υπέδειξες την Ευτυχία ως στόχο ανώτερο της Επιτυχίας και ανέδειξες τη Συνείδηση ως αξία σπουδαιότερη της Φήμης, εισάγοντας ένα νεότερο μοντέλο κοινωνικής καταξίωσης. Η Ιατρική για σένα ήταν τρόπος ζωής και προσφοράς, όχι το όχημα προς ατομικές φιλοδοξίες. Ιχνηλάτησες δρόμους, δημιουργήσες πρότυπα και μεταλαμπάδευσες την ασθενοκεντρική άσκηση της Ιατρικής με σεβασμό σε

κάθε διαφορετικότητα. Αγάπησες με πάθος τον Διαβήτη αλλά και κάθε άνθρωπο με Διαβήτη. Αφησες ανεξίτηλη την υπογραφή σου στη Διαβητολογική Εταιρεία Βόρειας Ελλάδας ως Συνιδρυτής, Πρόεδρος, αλλά και ως απλό μέλος τα τελευταία χρόνια. Η αύρα σου υπάρχει παντού στην Α΄ Προπαιδευτική Παθολογική Κλινική, σε όλο το ΑΧΕ-ΠΑ, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στην ιατρική κοινότητα, στην ευρύτερη κοινωνία και στις καρδιές των αμέτρητων φίλων σου. Δημιούργησες ιατρικό πολιτισμό με κύρια συστατικά το Ήθος, την Εντιμότητα, την Ανιδιοτέλεια, την Ευθύτητα, την ανεπιτήδευτη Ευγένεια, την απροσποίητη Καλοσύνη, την Αλληλεγγύη και τη Δεοντολογία. Η άψογη συνεργασία σου με όλο το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό σε χαμηλούς τόνους, άφησε εποχή και έθεσε ψηλά τον πήχη της ευπρέπειας. Οι αρμονικές σου σχέσεις με όλα τα μέλη της διαβητολογικής κοινότητας αποτελούν παρακαταθήκη και ζωντανή διδαχή ειρηνικής συνύπαρξης και κόσμιου διαλόγου. Στην απέραντη λιακάδα σου δεν υπήρχε χώρος για σύννεφα, γκριζες σκιές, παράπονα, δυσαρέσκειες κι εντάσεις. Φίλτραρες συνετά τα δεδομένα και εξέφραζες λακωνικά και ευγενικά είτε τα θετικά σχόλιά σου είτε τις προτάσεις σου. Στις ηλεκτρισμένες στιγμές έδινες τέλος με το χαρακτηριστικό, πηγαίο χιούμορ σου κι ένα χαμόγελο πλατύ και φωτεινό σαν Ουρανό! Πώς τα κατάφερες, αλήθεια, να απορροφάς με αυτοκυριαρχία κάθε καταιγίδα, κραδα-

σμό, δοκιμασία και ψυχικό πόνο παραμένοντας ένας ιδιαίτερα γελαστός, ζεστός, γλυκός και φιλικός άνθρωπος; Πώς τα κατάφερες να είσαι ταυτόχρονα μαχόμενος γιατρός, υποδειγματικά αφοσιωμένος σύζυγος, τρυφερός και στηρικτικός πατέρας, συνεπής φίλος, ανάδοχος πονεμένων ανθρώπων και εξωστρεφής πολίτης του κόσμου με αμέτρητα ενδιαφέροντα;... Ευχαριστούμε από καρδιάς για τα έμπρακτα μαθήματα Ήθους και Μεγαλείου. Και για την πολύτιμη φιλία σου, που ήταν το ασφαλές και απάνεμο λιμάνι μας. Προσπαθούμε να' αμβλύνουμε τον πόνο μας επαναλαμβάνοντας στον εαυτό μας το "C' est la vie", αγαπημένη σου παρηγορητική έκφραση προς φοιτητές και νεότερους συνεργάτες, όταν έφταναν σε διαγνώσεις με κακή πρόγνωση ή όταν δεν κατάφεραν να σώσουν κάποιον ασθενή... Και μετά, συνέχιζες: «Πάμε παρακάτω! Στον επόμενο θάλαμο!» Ήσουν ένα πρότυπο που δεν κλωνοποιείται και δύσκολα αντιγράφεται. Ωστόσο, έχεις διαποτίσει την ύπαρξή μας και έχεις ζυμώσει τη σκέψη μας. Έχεις κατακτήσει τον ενεστώτα και τον μέλλοντα γιατί είσαι πια ένα κομμάτι του πνευματικού και ψυχικού DNA μας. «Άξιον ἔστίν ὡς ἀληθῶς» η υιοθέτηση των αξιών και των αρχών σου. Ας έχει ανέσπερο Φως και αναστάσιμη χαρά ο Ουρανός σου! Σε συντροφεύει η απέραντη Αγάπη μας και η Ευγνωμοσύνη μας!

Ταπεινά,

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΑΡΧΑΝΙΩΤΑΚΗ

